

Ústav Dálného východu

Posudek oponenta diplomové práce

student: Bc. Karolína Šamánková

obor: koreanistika

název práce: Význam a vliv rolnického hnutí tonghaků a jeho interpretace v korejských výukových materiálech

vedoucí práce: doc. PhDr. Miriam Löwensteinová, Ph.D.

oponent: Tomáš Horák, Ph.D.

Řešitelka se ve své práci věnuje popisu významu a vlivu rolnického hnutí *východního učení (tonghak)* a jeho interpretaci v korejských výukových materiálech. Vzhledem k tomu, že uvedené hnutí představuje poměrně důležitý mezník novodobé korejské historie, jedná se rozhodně o téma hodné zpracování. Přínosné na předkládaném řešení je zejména to, že nekončí prostým shrnutím faktů nashromážděných v sekundární literatuře, ale zajímá se i o způsob, jakým je v rámci institucionálního vzdělávání daná dějinná epizoda prezentována korejské populaci.

V souladu s přehledně formulovanými cíli je práce rozdělena do několika základních okruhů. Prvním je zasazení výuky historie do celkového společensko-politického kontextu. Vztah závislosti oficiálního vzdělání na celkovém společenském vývoji je naznačen už samotnou periodizací, která je základem dělení do podkapitol. Této části není moc co vytknout, snad jen občasné „podlehnutí“ korejskému narativu, když zřejmě pod jeho vlivem podsouvá motivy a myšlenky japonskému generálnímu guvernérství, nebo hodnotí japonskou politiku korejskýma očima (str. 16, 17). Druhou část tvoří stručný popis samotného rolnického hnutí s odkazem na dochované dobové prameny, byť zpracování vychází ze sekundární literatury.

Jádro práce tvoří analýza vybraných učebnic a historických publikací. Vzhledem k velmi omezenému rozsahu zpracování sledovaného tématu v učebnicích (obvykle do dvou NS), analyzuje autorka téměř vše, co vůbec rozbrat lze. Kvantitativní analýza spočívá ve spočítání počtu slabik textu, obsahová analýza pak podrobně sleduje uváděné údaje, použitou terminologii apod. Při rozboru používá volné citace učebnicových pasáží, doprovázené vlastními postřehy a komentáři, které je zasazují do dříve popsání dobového kontextu. Místy je přitom problematické obě vrstvy od sebe odlišit. Poměrně často například ve volných citacích dává slova a slovní spojení do „hodnotících“ uvozovek (zejména se to týká učebnic severokorejských), kdy vyjadřuje svůj postoj k citovanému textu přímo v něm samotném. V terminologickém rozboru se mi osobně nezdá příliš relevantní používat k výkladu významu znaků a znakových slov význam používaných anglických překladových ekvivalentů. Jinými slovy, vhodnější pomůckou by byl spíš znakový slovník, než oxfordský výkladový slovník angličtiny.

FILOZOFICKÁ FAKULTA
UNIVERZITY KARLOVY
V PRAZE

Ústav Dálného východu

Zmiňované připomínky jsou však jen okrajového rázu. Celková úroveň zpracování je velmi dobrá a závěry, ke kterým autorka dospívá, vyznívají přijatelně a přesvědčivě. Opětovně dokazuje, že historický narativ je v zásadě vždy interpretací. V případě učebnic se jí navíc daří ukázat, že tato interpretace je ovlivněna cíli vzdělání i dobovým diskurzem.

Práci považuji za zdařilou a jako takovou ji doporučuji k obhajobě s hodnocením výborně.